

Ngày Xưa Lỡ Dại Trần Đan Hà

Ngày xưa lỡ dại bỏ quên
Cái tình thơ mộng lại bên cổng trường
Về nhà lòng cứ tơ vương
Với người con gái thắm thương trộm nhìn

Tiếc cảnh phượng vĩ không vin
Lại vin cành trúc, thương tình buồn lời...!
Biết rằng tình bạc như vôi
Làm sao trách lẫn ông trời vấn vương?

Muốn về tìm lại con đường
Ngày xưa hai đứa đến trường cùng theo
Tình chia vì bộn kiếp nghèo
Vội vàng không kịp bông theo nỗi niềm

Ra về tiếc lỡ bỏ quên
Còn đâu kỷ niệm đứng bên sân trường
Chừ tôi giữa ngã ba đường
Biết về đâu lúc tóc sương nhuộm đầy?

Xưa không dám mở vòng tay
Ngày nay mang nỗi hận cay đắng lòng
Ngồi đây ôm mối tình không
Nhìn trời nhìn đất thấy mông mênh sầu!

Trần Đan Hà